

ikke være med til den Samforsølgning, som Lovforslaget gaar ud paa at etablere, men foretrak at blive staaende ved de gældende Regler, hvorefter enhver Pant- eller Udlægshaver forfølger for sig uden Hensyn til de andre. Det var dette i Princippet afvigende Standpunkt, som han hævdede, og det var deri, tror jeg nok, at hans Hovedopposition imod Lovforslaget bestod. Hvad den Forandring angaar, som er foregaaet i § 48 efter et af mig stillet Vædringsforslag i det andet Ting, er det en Forandring, som egentlig ikke gaar ud paa at røre ved noget af det, som var Meningen med Paragraffen, saaledes som den er foreslaaet af Udvalget, men kun paa at udtrykke det paa en formentlig noget tydeligere Maade, hvorfor jo ogsaa Udvalget accepterede mit Forslag. Jeg skal ikke forlænge Forhandlingen paa dette Standpunkt, men naturligvis overlade Tinget selv, hvorledes det vil fremme denne Sag.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Da der ikke er fremkommet Forslag om Udvalgs Nedsættelse, og et saadant altsaa ikke vil blive nedsat, vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at det selvfølgelig er nødvendigt, at man skynder sig med de Vædringsforslag, som ere bebudede, navnlig ogsaa for den høstærede Ministers Vedkommende, hvilket jo vistnok vil ske, thi ellers kan det ikke blive til noget med denne Sags Fremme. Man maa endog være belabet paa en mulig Forfortælse af Fristerne. Det kan ikke nytte at ville det ene uden at ville det andet med.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Undersøgelte af Levnedsmidler m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1588 ff.)

Udenfor Betænkningen var intet Vædringsforslag stillet.

Ordføreren (Ablefeldt-Laurvig):

Som det vil ses af Betænkningen, er det i Grunden kun ganske faa Forandringer, der foreslaas af Udvalget, og jeg maa sige og kan her henholde mig til, hvad en æret Taler før bemærkede, at man ogsaa her kunde ønske noget mere Resignation fra anden Side. I alt Fald maa man sige, at ved denne Lejlighed har Flertallet i Udvalget i høj Grad maattet resignere, og jeg maa tilstaa, at det er mig heller ikke ganske behageligt som Ordfører ved denne Lejlighed at gaa saa vidt, som vi have maattet gøre det, men som sagt, vi have gjort det, idet vi fra Flertallets Side have resigneret. Vi maa beklage, at flere Ting, der fandtes i det oprindelige Lovforslag, ikke nu mere findes i Lovforslaget, blandt andet Bestemmelsen om Undersøgerne og om Bagerne. Det vil vistnok erindres fra tidligere Lejlighed, hvorledes der var endog temmelig vidtløftige Bestemmelser angaaende dette sidste Punkt, idet ikke alene Brødens Bægt skulde være angivet, men tilslige ogsaa, hvilken Slags Mel der var brugt. Det er ændret saaledes, at man kan visitere at saa andet Slags Mel i Brødet end det, der er opgivet. Man er endog gaaet bort fra den oprindelige Paragraf om Rødet. I det forrige Lovforslag var det forbudt under Straf at forhandle Rød, der hidrørte fra døde Kreaturer og fra Kreaturer, der vare slagtede i syg Tilstand. Det har forbavset Flertallet, at man fra anden Side ikke har villet gaa ind paa en Bestemmelse som denne. Man skulde dog tro, at den var af en saa human og rimelig Natur, at den maatte kunne blive billiget fra alle Sider. Enhver, der har set, at der er blevet forhandlet Rød af tuberkuløse Kreaturer, maa jo dog nødvendig sige, at noget modbydeligere kan der vanskelig tænkes budt Mennesker til Føde, og man skulde tro, at det var i den almindelige Humanitets Interesse at hindre, at slike Varer kom frem. Men som sagt, man er kommen bort derfra, og Flertallet beklager det, men man er gaaet ind paa dette Forslag for dog at faa noget ud af denne Sag. Der er, som jeg bemærkede før, ikke meget tilbage af det oprindelige Lovforslag, men naar jeg dog paa Udvalgets Begne kan anbefale Lovforslaget, saaledes som det foreligger for det høje Ting, er Grunden den, at det Spørgsmaal, som det her drejer sig om, er, om vi hellere ville have denne Lov end slet ingen. Det bliver i Grunden efter de Forhandlinger, der tidligere ere førte, og efter den Konference, der har været ført i Udvalget, kun det Spørgsmaal, der foreligger: Ønske vi Loven, som den foreligger, eller ønske vi ingen Lov, og Udvalget har da ment, at det